

Дулат Исабековтың Өмірбаяны

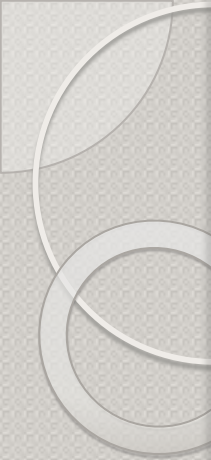

**Дулат
Исабеков**

1942

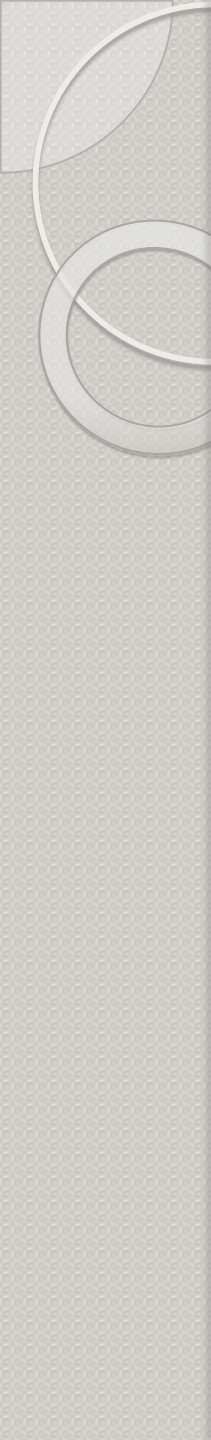
Өмірбаяны

Дулат Исабеков 1942 жылы 20 желтоқсанда Оңтүстік Қазақстан облысы, Арыс ауданы, Қараспан ауылында дүниеге келген. Болашақ жазушының балалық шағы бақытсыз болды: оның әкесі Екінші дүниежүзілік соғыс кезінде Сталинград маңында қайтыс болды. Күміскүл ана да бес баласын жетім қалдырып, дүниеден ерте кеткен.

Соғыс аяқталғаннан кейін бала мектепке барды, содан кейін Қазақ мемлекеттік университетінің филология факультетінің студенті болды. С.М.Киров Толығырақ: Студент кезінде-ақ талантты жас алғашқы әңгімелерді жасап, әдеби ортада тез табысқа жетті. Дулат 1966 жылы университетті бітірген соң жазу мен редакцияда жұмыс істеуді қатар алып жүрді.

Қазақ радиосының әдеби-драмалық хабарларының аға редакторы (1967–1968); Қазақ Совет Энциклопедиясының бас редакциясының аға ғылыми редакторы (1968–1970); «Жұлдыз» журналының бөлім меңгерушісі (1971–1976); «Жалын» баспасы редакциясының меңгерушісі (1976–1980); Қазақстан Мәдениет министрлігі репертуарлық-редакциялық алқасының бас редакторы (1980–1988); Қазақ телевизиясының бас режиссері (1990–1992); «Жазушы» баспасының директоры (1992-1996). 1998 жылы Исабеков Қазақ мәдениет және өнер ғылыми-зерттеу институтының директоры болып, ҚазҰАИ-де сабақ берді. Т.Қ.Жүргенова. Осы жылдар ішінде Дулат Исабеков повестер мен романдар тудырып, көптеген марапаттарға ие болды, белгілі жазушы болды.

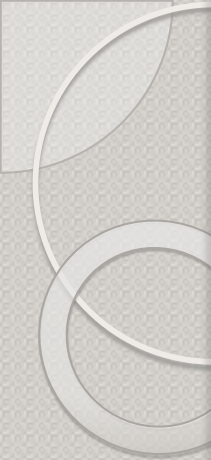

2017 жылы 75 жасқа толғанда мерейтой Шымкентте ғана емес, Лондонда да тойланды. Әдебиет институтында шығармашылық кеш өтті. Мәскеудегі А. М.Горький. Толығырақ:

Дулат Исабеков шығармашылығы

Прозаик пен драматургтің таланты 1970-1980 жылдары толық ашылды. Дулат Исабеков қандай шығармалар жазды? Даңқ оған мынадай әңгімелер мен романдар жинақтарын әкелді: «Бекет» (1966); «Ащы бал» (1969); Мазасыз күндер (1970); «Әкелер үйі» (1973); «Өмір» (1975).

Жазушының сценарийі бойынша 1975 жылы «Қазақфильм» киностудиясы «Жұлдызыңды сақта» фильмін түсірді. Театрларда көрермен Исабековтің «Ректордың қабылдау күндері», «Аға апа» пьесаларын тамашалады. Соңғы жұмыс 1977 жылы республикалық байқаудың бірінші сыйлығымен марапатталды. «Үлкен апа» пьесасы біршама өмірбаяндық сипатқа ие, өйткені автор ондағы бес жетім туралы айтады.

1979 жылы «Ертеңгі күнді күту» повесі, 1982 жылы «Мұрагерлер», төрт жылдан кейін «Кіші ауыл» повесі жарық көрді. 1980 жылы «Шатасу» романы жарық көрді. Исабеков шығармаларының танымал болғаны сонша, олар көркем фильмдердің сценарийлеріне негізге алынды: «Изумруд» (1975, режиссер Ш. Бейсембаев); Жусанды шөп (1986, режиссер Ә. Әшімов); «Өмір» (1996, реж. Ө. Қолдауова).

Марапаттары

Жазушының шығармашылық қызметі мынадай марапаттармен ерекшеленді: Қазақстан Республикасының Мемлекеттік сыйлығы (1992). «Құрмет» ордені (2002). «Платина Тарлан» тәуелсіз сыйлығы (2006). Лев Толстой атындағы медаль (2006). Қазақстан Республикасының II дәрежелі «Достық» ордені (2014).